

ELECCIONS 20-D

‘Rufianesca’

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

“**D**onde se creó la primeraluz germinó la semilla del cielo azul, volveré a ese lugar donde nací”. Entro al Pavelló Italià de Fira de Barcelona i em sembla que estic somiant. ¿Una cançó d’Antonio Vega en un míting d’ERC? Però si l’últim cop que vaig anar a un míting d’ERC l’únic que hi sonava era Lluís Llach! Aviat lligo caps. *El sitio de mi recreo* és la cançó preferida de Gabriel Rufián, té tot el sentit que la posin, i ja de passada reforça una mica més l’esperit Súmate que impregna la formació. Canviar d’idioma per excitar el votant *xarnego* i dir-li que també és dels seus i sentir-se’n propi i intrans-

ferible, sa i estalvi i allunyat dels cants de sirena de Podem.

De fet, no costa gens imaginar-se Rufián taral·lejant la cançó de Vega a cau d’orella d’una noia: “*De sol, espiga y deseo, son sus manos en mi pelo*”, amb el tupè enlairat, la barba ben perfilada i el seu to de veu baixet i seductor, que mostra als mítings i als debats talment com si estigués comentant una pel·lícula d’art i assaig amb una bella dama a la sortida de la Filmoteca i amb una copa de vi negre a la mà.

Dobles negacions

Veiem uns eslògans projectats a la pantalla gegant: “Anem a fer el que mai no s’ha fet” i “Anem a Madrid a dir el que mai no s’hi ha dit”. Ai, quina mania amb les dobles negacions! Com pot ser que encara les utilitzi algú! El primer a intervenir és Alfred Bosch, que dóna a Rufián una petita cinta amb els colors republicans que fa quatre anys li va donar a ell un senyor a la plaça Major de Vic. Passar el

El candidat republicà, Gabriel Rufián, i el portaveu d’ERC a Barcelona, Alfred Bosch. M.R.

‘Star Wars’ inspira un vídeo d’ERC en què s’insta el mestre Yoda a quedar-se al bosc andorrà

relleu, se’n diu d’això. Veiem un vídeo bastant divertit i molt ben dirigit en què Joan Tardà li diu Rufi al seu futur cap de files. També un altre vídeo, anomenat *State Wars*, que aprofita la coincidència de les eleccions amb l’estrena de la nova entrega de *Star Wars*. Rufián és Luke Skywalker i s’adreça al mestre Yoda demanant-li que es quedi al seu bosc d’Andorra. Pobre Jordi Pujol! Li cauen bufes

per tot arreu i tampoc pot girar full a la seva semblança més famosa.

No passa gens desapercebut l’èmfasi amb què Marta Rovira i Oriol Junqueras claven estopa a En Comú Podem i la seva “impossible” proposta de fer un referèndum. Ja se sap, per allò de la fuga de vots i les enquestes favorables que il·luminen el camí dels de Pablo Iglesias. “No sé si serem companys de pis però si ho som farem una *sitcom* que tindrà més èxit que *Plats bruts*”, diu Santi Vidal quan presenta Rufián.

Quan puja a l’escenari, el cap de cartell clava un crit que deixa tot-hom astorat. No fa gens per ell. S’ha autoanomenat *el poeta del olivo*, perquè té ancestres a Jaén –la terra de l’olivera– i a Granada –la pàtria de Lorca–, lloa que un cordovès com José Montilla arribés a president, menciona Marcelo, l’àngel de la guarda del ministre de l’Interior, i considera que Ciutadans és “dreta reaccionària però *cool*, que vesteix pantalons estrets i corbates fines”. S’adreça finalment als votants i els demana que el mirin als ulls: “*Silencio, brisa y cordura dan aliento a mi locura. Hay nieve, hay fuego, hay deseos allí donde me recreo*”. —